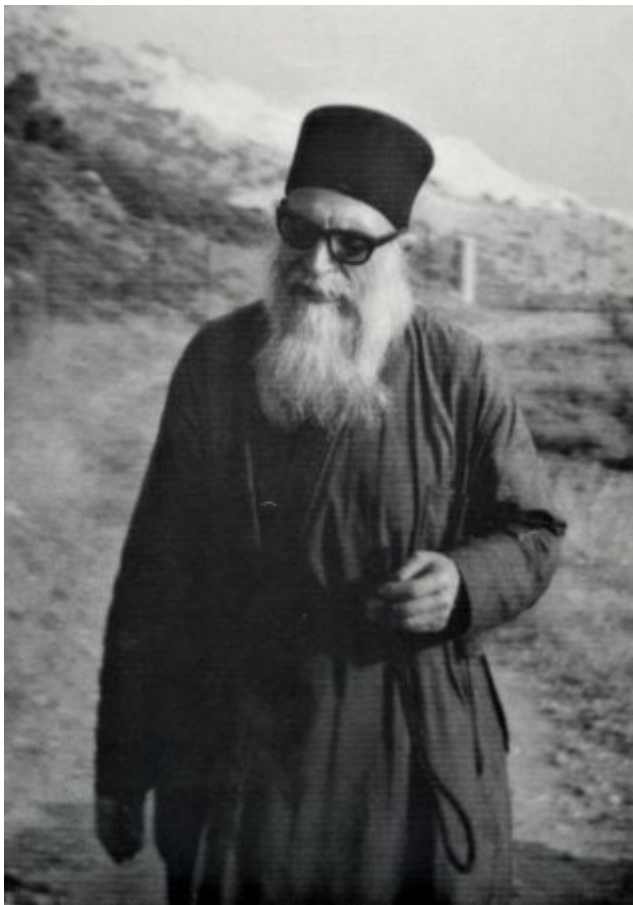

6 Νοεμβρίου 2018

Ο Γέροντας Σίμων έστειλε ένα μεγάλο φως και μου έφεγγε!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Γέροντας, π. Σίμων Αρβανίτης.

Κάποτε η κόρη μου αρρώστησε και έκανα ένα τάμα στον Άγιο Παντελεήμονα.

- Άγιε μου Παντελεήμονα, θάρθω με τα γόνατα από την πύλη του Μοναστηριού

μέχρι επάνω.

Ένα χειμωνιάτικο Σαββάτο, μ' έφερε ο ταξιτζής και μ' άφησε στην πύλη. Εκείνος προχώρησε. Πήγε στον Παπούλη και του είπε η τάδε κυρία έρχεται.

Μόλις έφθασα στη μέση του δρόμου, ένα μεγάλο φως μού έφεγγε. Δεν ήθελα να είχε φεγγάρι, γιατί δεν ήθελα να με ιδεί κανείς.

Πήγαινα με το κεφάλι σκυμμένο γιατί νόμιζα, ότι με κοιτάζουν από πάνω. Όταν πήγα στο Γέροντα του είπα:

- Βγήκε και το φεγγάρι και με φώτιζε για να έρθω.

Γέλασε.

- Παιδί μου, μου είπε, για κοίταξε έξω καλά, έχει φεγγάρι; Ποιο φεγγάρι ήταν που σε φώτιζε;

- Ανέβηκα τον δρόμο χωρίς να το καταλάβω.

- Ναι, παιδί μου, καλό φεγγάρι ήταν αυτό.

Βγήκα έξω να δω το φεγγάρι και ήταν μια χειμωνιάτικη νύχτα, χωρίς φεγγάρι!

Μαρτυρία από το βιβλίο του Μοναχού Ζωσιμά, "Ιερομόναχος Σίμων Αρβανίτης (1901-1988), Η ζωή και το έργο του".